

ΓΕΓΟΝΟΤΑ & ΚΡΙΣΕΙΣ

—Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ευτυχώς φαίνεται ότι ναυαγεί ή ιδέα της συγκλήσεως Οικουμενικής συνόδου εν Άγιω Όρει και ούτω σώζεται τὸ γόητρον τῶν ὄντως Θεοπνευστῶν 7 Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Ὅχι μόνον τὸ πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ἔγγραφον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπονοεῖ τὸ τοιοῦτον ἀλλὰ και οἱ ἄλλοι ἀρχηγοὶ τῶν Ὁμοδόξων Ἐκκλησιῶν δὲν εὐνοοῦν ὑπὸ τειαύτας περιστάσεις και τόσον ἀπαράσκευον τὴν σύγκλησιν τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι τὸ θεότευκτον και θεόσωστον τῆς Ἐκκλησίας μας σκάφος θὰ διαφύγῃ και τὴν Σχοπέλον ταύτην ἥτις πολλὰ ἦτο δυνατόν νὰ κουστίσῃ ἐπὶ τῶν θρησκευτικῶν συνειδησῶν τοῦ χριστεπωνύμου Πληρώματος. Ἐχομεν ἀνάγκην περισυλλογῆς, ἀνασυγκροτήσεως και ἀναβαπτίσεως εἰς τὴν Πνευματικὴν κολυμβήθραν τῆς Μετανοίας και ἀνακαθάρασεως μᾶλλον ἵνα χρησιμεύσωμεν ὡς φῶς τῶν ἐν σκότει ἵνα μὴ ὡς μωρὸν ἄλλας ριφθῶμεν ἔξω και ὄχι Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Καιρὸς σωστικῆς ἐργασίας και ὄχι θεωριῶν και συζητήσεων. Ὅταν δὲ ἀναγεννηθῶμεν και ἀναγεννήσωμεν και τοὺς πιστοὺς τότε θὰ ἴδωμεν ὅτι περιττεῦει ἡ σύγκλησις Οἰκουμενικῶν Συνόδων! καθ' ὅτι εἰρηνικῶς και ἀφ' ἑαυτῶν λύονται και ἐξηγοῦνται και τὰ μεγαλύτερα θρησκευτικὰ προβλήματα.

—ΟΙ ΧΙΛΙΑΣΤΑΙ

Εἶναι δυστυχῶς γνωστοὶ οἱ ἀπαίσιοι οὔτοι Ἀντίχριστοι οἱ ἄρπαγες λύκοι οἱ ἐνδεδυμένοι δέρμα προβάτου, οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ και τῆς Ἀναρχίας και Ἀθεΐας Χιλιασταὶ οἱ κατ' εὐφημισμὸν αὐτοκαλούμενοι Σπουδασταὶ τῶν Γραφῶν ἐν ᾧ τοῦναντίον εἶναι Ἀνατροπῆς και Διαστρεβλωταὶ τῶν Γραφῶν. Ἐπέπρωτο μαζί με τὰς ἄλλας μας πληγὰς νὰ μᾶς προσκολληθοῦν και αὐτοὶ οἱ μᾶλλον ὑπουλοὶ και ἐπικίνδυνοι φορεῖς τῆς Ἀθεΐας και Ἀναρχίας. Καθημερινῶς και δὴ τὰς Κυριακάς περιέρχονται τὰς διαφόρους πόλεις και κώμας και ἀπειροῦν τὸν ἀπαίσιον

τῆς Ἀθεΐας τῶν σέρον ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι πωλοῦν θρησκευτικὰ βιβλία και ὅτι ἐργάζονται ὡς Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ (τοῦ ἔπεισε ὁμῶς ἀρνεοῦνται τὴν θεότητα) ἐν ᾧ πράγματι εἶναι Ἀπόστολοι τῶν δολλαρίων τοῦ Βρούκλιν και τοῦ Ἀντιχριστοῦ. Ὅπως ἀποφθεύγει ὁ Διάβολος τὸν Σταυρὸν οὕτω και οἱ Ὁρθόδοξοι πρέπει ν' ἀποφθεύγουν τὰς ὑπεύλους συμβουλὰς τῶν Ἐναντίων τῶν Ἡ. Ο. Χ. Ε. Ν. Πατρῶν ἔχει ἐκδώσει φυλλάδιον ἀποκαλύπτον τὰς αἰρέσεις τῶν πᾶς ὁ βουλόμενος δύναται νὰ τὸ ζητήσῃ και θὰ τῷ σταλῇ δωρεάν.

—ΤΟ ΕΦΗΜΕΡΙΑΚΟΝ

Δυστυχῶς ὁ ταλαίπωρος κλῆρος ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποζηῖ ἐπαιτῶν εἰσέτι. Δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμεν τὸ ἀρχαῖον ρητὸν ὅτι «ἡ πενία δουλῶν». Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σκεφθῇ κατὶ ὑψηλὸν και σοβαρὸν ὁ σημερινὸς κλῆρος ἐφ' ὅσον πένεται τόσον οἰκτρῶς. Δὲν σημαίνει ἂν μερικοὶ ἱερεῖς διὰ τῆς νυχθημερινῆς ἐπιταίας τῶν κατώρθωσαν ἡδὴ ν' ἀποζοῦν κᾶπως ἀνέτας. Ζηνήθισαν ἡδὴ εἰς τὴν ἐπαιτείαν. Τὸ φρόνημά τῶν ἡδὴ δὲν εἶναι εὐκόλον ν' ἀναπτερωθῇ. Οἱ ἐντεταλμένοι διὰ τὴν ἐξύψωσιν και ἀξιοπρεπῆ παράστασιν και συντήρησιν τοῦ κακῶς λεγομένου κατωτέρου κλήρου κατατρίβονται με δημιουργίαν διαφόρων ἐξαμβλωμάτων ἅτινα καλοῦν νομοσχέδια και ἅτινα ἀφ' οὗ γεννῶνται μετὰ πολυχρονίους συσκέψεις και ὠδύνας θνήσκουν εὐθὺς ὡς γεννῶνται. Διὰ τὴν ἠλιθίαν δὲν στέργῃ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας τοῦ κλήρου και νὰ τοὺς μισοδοτήσῃ ὡς δημοσίους ὑπαλλήλους και ὅλους ἐξίσου ἐπὶ τοὺς ἴσους τοὺς ἀλλοίωτον ἀνεξαρτήτως τῆς μορφώσεώς τῶν: Διὰ τὸν ὑπολογίζει σοβαρῶς ἐπὶ τοῦ ὅτι μόνον κλῆρος ὀργανωμένους οἰκονομικῶς ἀνεξάρτητος και πνευματικῶς ἀρτίως κατηρητισμένους δύναται ν' ἀναδημιουργήσῃ ἐπ' ἀγαθῶ τὴν δύστηνον σημερινὴν κοινωνίαν:

—ΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ

Πᾶς ἀγοράζων βιβλία ἀπὸ τὸ θρησκευτικὸν βιβλιοπωλεῖον μας δύναται νὰ ζητήσῃ και θὰ τῷ δεθῶν δωρεάν και αἱ κάτωθι ἐκδόσεις μας. 1) Αἱ πλάναὶ τῶν Χιλιαστῶν. 2) Ἡ Μέθῃ. 3) Οἱ ἄπιστοι και οἱ θεοπνευστία τῶν Γραφῶν και ἄλλαι μελέται ἀναδημιουργεῖσαι ἐκ τοῦ περιοδικοῦ μας, καθ' ὅτι σκοπὸς τῆς Ἡ. Ο. Χ. Ε. Ν. Πατρῶν εἶναι ἡ ὑλικὴ και πνευματικὴ φιλανθρωπία εἰς ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλυτέραν κλίμακα.

σκεφθῆ ὅτι ὁ Θεός, ἀφοῦ ἐπρόκεισε τὸν ἄνθρωπον μενοῦν, με συνελθῶσιν, δὲν εἶναι ὑποχρεωμένος πάντοτε νὰ θαυματουργῇ ὅπως πείσῃ τοὺς ἄνθρώπους νὰ πιστεύωσιν εἰς τὰς ἀληθείας τοῦ Εὐαγγελίου.

— Εἰς τοὺς ἐνδοιασμοὺς τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὁ Θεόδοωρος ἔλεγεν εἰς τὸν φίλον του: «Ἐλπίζω νὰ σὲ ἴδω μίαν ἡμέραν πιστὸν και ἐνθερμον ὑπερπισιστὴν τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Ὁ Θεός θὰ μεταβάλλῃ θεακῶς τὴν καρδίαν σου και περὶ τούτου εἰμαι ὑπερδέδιος».

—Τὸ πᾶν εἶναι δυνατόν, ἀπεκρίνατο ὁ Ἀλέξανδρος, ἀλλὰ μετὰ τριάκοντα ἔτων ἀπιστίαν, χρειάζεται νὰ γίνῃ ἰσχυρὸν θαῦμα ὅπως μεταβάλλω γνώμην. Ἀλλ' ἂς ἀφήσωμεν αὐτὰ τὰ ζητήματα και ἂς ὁμιλήσωμεν περὶ ἄλλων πραγμάτων. Πεινῶ και αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ φάγω. Ἄς εἰσέλθωμεν, ἕως ὅτου ἡ βροχὴ παύσῃ εἰς αὐτὸ τὸ ξενοδοχεῖον, ἀκολούθως δὲ θέλωμεν ἐξακολουθήσει τὴν ὁδοπορίαν μας. Οἱ δύο φίλοι ἐδειπνήσαν και ἐνῶ ἐπρόκειτο νὰ πληρώσωσι τὸν ξενοδόχον, ἠκούσθη φωνὴ ψάλλουσα γλυκὸ ἄσμα. Ὁ Θεόδοωρος, ὅστις ἠγάπα τὴν μουσικὴν ἐστάθη ὅπως ἀ-

κροασθῆ, ἀλλὰ συγχρόνως ἠκούσθη ἡ ἀπότομος φωνὴ τοῦ ξενοδόχου, ἐπιβάλλουσα σιωπὴν εἰς τὴν αἶθρην. Ἡ ἀγροίκος αὕτη διαγωγή δυσηρέστησε καλὸν τὸν Θεόδοωρον, ὅστις δι' ἀποφασιστικὸν τρόπον λέγει εἰς τὴν αἰδοῦν νὰ ἐξακολουθήσῃ. «Συγγνώμην, ἐπανέλαβεν ὁ ξενοδόχος με ὕψος ὑπεταταγμένον, εἰς τὴν αἶθρῶν τοῦ φαγητοῦ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἰσοδος εἰς τοὺς ἐπάιτας. Ἐάν ἀγαπάτε ν' ἀκούσητε τὴν μουσικὴν, δύνασθε νὰ μεταβῆτε εἰς τὴν αἶθρῶν, ἐνθα πίνουσι και παίζουσιν». Οἱ δύο φίλοι ἐξῆλθον πάρτυτα και ἐπορεύθησαν εἰς τὴν ὀρισμένην αἶθρῶν, ὀδηγοῦντες μεζὺ τῶν τῶν μικρῶν κωρᾶσιον, τὸ ἔοικον ἐψάλλον. Ἡ κόρη αὕτη, περιδεσθλήμενη παλαιὸν τινα μινδύαν, ἀνυπόδητος και κάθυγρος ἐκ τῆς βροχῆς, ἦτο μόλις δεκατριῶν ἐτῶν. Μολονότι ἔτρεμεν ἐκ τοῦ φόβου, ἐψάλλε μ' ὅλα ταῦτα μετὰ χάριτος τὸ ἐξῆς ἄσμα: «Εἶμαι τὸ χαμένο ἀρνάκι, τὸ ὅποιον εὗρεν ὁ βοσκός, εἶμαι τὸ ἔρημο πουλάκι ὑπερ ἔστως ὁ Χριστός».

(ἀκολουθεῖ)